

12

Tertia species. Panrratiūm, ex lirfa et pugilatu' compositione, Panrratiastes
enim is dicitur, qui corporis totius conatu', omnīq; viriūm contentionē insūrexit
in pugnam, capropter trāmma Xos quoq; vocatur, ad pugnūm voratis.
Gellio teste, proiectis alti brachijs consistit, caputq; et os suūm manib; oppo-
sitis, quasi uallo, præmunit: congressus inde partim apprehendendo tacta-
ri, partim feriendo pugilem uidetur agere. *Thesouū hoc geniū*
reditur reperiisse, quando in Creta absq; gladio Minotaūrūm aggressus
est, Coel. lib: 13 antiqu. lec 7. Palasītien quoq; totam inuenit, et
ab eo profecta palasītarūm disciplina, ab eius rei magistris celebrari
raep̄ta, cūm antea sola corporis magnitudine et robore certaretur.
Haec ipsa chiam Cercionem, qui omnes alios secūm pugnantes occidit,
superauit, ut scribit Pharsan. in Act. Quānguām antiquiūs hoc
inuentum (gracorūm tamen) esse videntur, quod chiam ab Hercule
Antaeus quēm in sublimē elatum interfecit, cūm aliqui q̄iātis ter-
ram matrem attingeret, uires recuperaret ut constat ex Lusano lib: 4

Pharsalia